

บันทึก

เรื่อง ตีความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ.๒๕๖๑

๑) ตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีที่ ฎ.๗๓๙๑/๒๕๘๑ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๘๑ แจ้งว่า ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งมีความว่า “เมื่อสิ้นเดือนหนึ่งๆ ให้ผู้ถือประทานบัตรทำรายงานยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่ ในรายงานนี้ให้บอกจำนวนแร่ซึ่งทำได้... ฯลฯ ...ถ้าและผู้หนึ่งผู้ใดแสดงความเท็จในรายงานที่กล่าวมานี้หรือแสดงรายการเท็จในแผนที่ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาท” นั้น กระทรวงเกษตรราธิการขอหารือว่า ถ้าผู้ถือประทานบัตรคนใดทำรายงานประจำเดือนยื่นไม่ตรงต่อความจริงเช่นบอกจำนวนแร่ชุดได้ในรายงานคลาดเคลื่อนไปจากจำนวนที่ชุดได้จริง จะเป็นโดยมีเจตนาจะแสดงรายงานเท็จก็ตาม หรือจะเนื่องจากความประมาทเลินเล่อหรือสำคัญผิดก็ตาม ผู้ถือประทานบัตรจะมีความผิดตามมาตรานี้หรือไม่

๒) คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๓) ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

๓) ตามหลักประมวลกฎหมายลักษณะอาญา (มาตรา ๔๓) บัญญัติไว้ว่า ผู้ใดกระทำโดยเจตนาผู้นั้นจึงควรรับอาญา คำว่าเจตนาในที่นี้คือกระทำโดยตั้งใจและประสงค์ต่อผลหรืออาจจะแลเห็นผลแห่งการกระทำนั้น มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า บรรดาความที่บัญญัติไว้ในภาค ๑ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญานี้ ให้ใช้ทั่วไปในสรรพคดีซึ่งกฎหมายอื่นบัญญัติว่าเป็นความผิดอันควรลงอาญา เว้นแต่ที่กฎหมายนั้นๆ บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยความผิดอันควรลงอาญา และเมื่อในมาตรา ๓๕ นี้ไม่มีข้อความใดบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นให้เห็นว่าเป็นความผิดโดยไม่ต้องมีเจตนาที่ต้องถือความเจตนาเป็นสำคัญตามหลักประมวลกฎหมายลักษณะอาญาดังกล่าวแล้ว

๔) อย่างไรก็ดี แม้จะว่ากันตามถ้อยคำในมาตรา ๓๕ นี้โดยเฉพาะ การที่บัญญัติว่า ถ้าและผู้หนึ่งผู้ใดแสดงความเท็จ ก็น่าจะทำให้เข้าใจว่าได้แสดงออกมาโดยรู้ถึงความเท็จ จะตีความว่าแม้ไม่มีเจตนาที่มีความผิดหาขอบไม่ หากบัญญัติไว้เป็นทำนองว่า “ถ้ารายงานที่ยื่นนั้นปรากฏข้อความเท็จ” ดังนี้แล้ว จึงจะมีมีช่องทางที่จะตีความได้ว่าแม้ไม่มีเจตนาที่มีความผิด

(ลงชื่อ) เดือน บุณนาค

(นายเดือน บุณนาค)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๒